

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 362

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 iunie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 217 din 9 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b), art. 7, art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2-5	364. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în domeniul public al orașului Băile Govora și în administrarea Consiliului Local al Orașului Băile Govora	11
Decizia nr. 219 din 9 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	5-7	374. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013 pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în primăvara anului 2013 la lucrările de gospodărire a apelor aferente unui obiectiv din domeniul public al statului.....	12
Decizia nr. 223 din 9 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	7-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
354. — Hotărâre pentru completarea Ghidului carierei militare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2011.....	10	1.471. — Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice privind condițiile de acordare a autorizației speciale de pescuit în scop științific	13-15
361. — Hotărâre privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes”	10	3.813. — Ordin al ministrului educației naționale pentru aprobarea listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2013.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 217

din 9 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b), art. 7, art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autosig” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.430/229/2012 al Judecătoriai Fetești și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.493D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra textelor de lege cuprinse în actul normativ criticat și a constatat constituționalitatea acestora, iar în cauza de față criticile sunt similare celor față de care Curtea Constituțională a exercitat în precedent controlul de constituționalitate, fără să fie aduse argumente suplimentare care să determine modificarea jurisprudenței deja existente în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.430/229/2012, **Judecătoria Fetești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autosig” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în ce privește art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, că definiția termenului de „utilizator” al drumurilor publice naționale este echivocă, deoarece este posibil ca în certificatul de înmatriculare să fie trecută o persoană decedată, o persoană juridică radiată din

registru comerțului sau o persoană care a înstrăinat vehiculul cu mai mult de un an în urmă, astfel că rovinietă a expirat.

Referitor la art. 7 din același act normativ, arată că noțiunea de „responsabilitate” folosită în cuprinsul acestui text de lege este vagă și neprecizată, susținând că cei care încalcă art. 7 din ordonanță nu pot fi sancționați cu nimic, dacă se ține seama de faptul că este perfect legal ca un vehicul să circule fără rovinietă pe alte drumuri decât cele naționale.

Cu privire la art. 8 alin. (1), arată că, în opinia sa, este neconstituțional ca pentru fapta șoferului să răspundă proprietarul, iar, în unele cazuri, fostul proprietar. În acest sens, consideră că numai conducătorul auto poate fi contravenient, acesta urmând să achite amenda, iar nu utilizatorul drumurilor naționale, așa cum este acesta definit în art. 1 din ordonanță. Mai arată că este discriminatoriu ca în cazul autovehiculelor străine să fie sancționat șoferul, dar pentru cele înmatriculate în România să răspundă proprietarul sau deținătorul.

Referitor la art. 9 alin. (2) din ordonanță, precizează că, în practică, agenții constataatori nu fac diferența între constatarea contravenției și stabilirea contravenientului. Fotografierea unei plăcuțe cu numărul de înmatriculare nu echivalează cu identificarea autovehiculului, cu atât mai puțin a contravenientului, dacă acesta nu este oprit în trafic pentru identificarea seriei de șasiu.

Cât privește art. 9 alin. (3), susține că Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. ar trebui să interpreteze acest articol în spiritul legii, și anume în sensul că, în lipsa contravenientului, acesta ar trebui să fie identificat pe baza datelor Ministerului Administrației și Internelor și a declarațiilor proprietarului.

Autorul excepției susține că este necesar ca instanța de contencios constituțional să precizeze dacă cel care comite fapta este conducătorul auto sau persoana fizică ori juridică menționată în certificatul de înmatriculare al vehiculului.

În fine, autorul excepției critică Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, deoarece îi limitează libertatea economică prin aceea că, prin sancționarea sa contravențională în mod automat, fără nicio culpă, duce la paralizarea activității sale economice, ca urmare a faptului că Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și Centrul de Studii Tehnice Rutiere și Informatică (*CESTRIN*) au posibilitatea de a porni executarea silită, urmată de blocarea conturilor bancare și imposibilitatea desfășurării obiectului principal de activitate, acela de vânzare a autoturismelor. Se încalcă, în opinia sa, și dreptul de proprietate privată, prin indisponibilizarea sumelor de bani din conturi pentru fapte ale unor terțe persoane pentru care nu este obligat să răspundă. De asemenea, susține că se nesocotește principiul egalității, instituindu-se o discriminare între șoferi.

Judecătoria Fetești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că, prin edictarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, s-a urmărit colectarea unor taxe pentru construirea, amenajarea, operarea și întreținerea șoselelor, a drumurilor publice din România, de

la cei care le utilizează, adică de la conducătorii auto în genere, astfel încât întreținerea și construirea șoselelor să nu fie suportată de toți contribuabilii la bugetul statului, ci doar de aceia care utilizează în mod efectiv drumurile naționale. Arată că proprietarul autovehiculului este considerat a fi și utilizatorul rețelei naționale de drumuri publice, iar atunci când înstrăinează autovehiculul este obligat să facă demersuri pentru a fi radiat numele său din baza de date a Ministerului Administrației și Internelor — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor. În cazul în care contractul de vânzare-cumpărare nu este înscris în evidențele Serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculări ale vehiculelor, proprietarul menționat în cartea de identitate a vehiculului este considerat utilizator și are obligația de a achita rovinieta. Calitatea de utilizator aparține proprietarului autoturismului numai dacă acesta este singura persoană menționată în certificatul de înmatriculare ca deținător, chiar dacă autoturismul este folosit de către o altă persoană fizică sau juridică.

Instanța apreciază totodată că, prin aplicarea amenzilor contravenționale și a tarifelor de despăgubire, nu se limitează libertatea economică a autorului excepției. Instituirea sancțiunii amenzi și a plății tarifului de despăgubire își are rațiunea în protejarea integrității infrastructurii rețelei de drumuri naționale, fiind stabilite în funcție de tipul autovehiculului folosit fără a deține rovinieta. Conchide că prin sancționarea cu amendă contravențională a celor care utilizează rețeaua de drumuri publice fără a avea achitată rovinieta, precum și menționarea de către agentul constator în procesul-verbal de constatare a contravenției a contravalorii despăgubirii și modului de achitare a acesteia, nu se aduce atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, observând totodată că acestea „nici nu au o legătură semnificativă cu textul de lege criticat”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, precizând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, prin raportare la dispozițiile constituționale indicate de autorul acesteia și cu privire la unele critici similare. Amintește, în acest sens, cele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 1.376 din 16 decembrie 2008, nr. 1.343 din 22 octombrie 2009, nr. 1.384 din 20 octombrie 2011, nr. 385 din 26 aprilie 2012, nr. 623 din 12 iunie 2012, nr. 651 din 19 iunie 2012.

Arată, de asemenea, că prin ordonanța criticată a fost introdus tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România pentru toate vehiculele înmatriculate și pentru toți utilizatorii români și străini, structurat în funcție de perioada de parcurs și staționare, încadrarea în clasa de emisii poluante, masa totală maximă autorizată și numărul de axe, ca urmare a transpunerii Directivei nr. 62/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri. De aceea, consideră că nu sunt nesocotite nici prevederile art. 20 din Constituție. Tot astfel, în opinia sa, nu se încalcă nici dispozițiile constituționale ale art. 135 din Constituție referitoare la economia României, iar prevederile art. 23 din Legea fundamentală cu privire la libertatea individuală nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului precizează că, prin Legea nr. 144/2012, au fost modificate substanțial prevederile art. 8 și art. 9 din ordonanța criticată și au fost abrogate textele referitoare la aplicarea tarifului de despăgubire, mențiunea din procesul-

verbal de constatare a contravenției a contravalorii despăgubirii și reținerea certificatului de înmatriculare. Cât privește celelalte dispoziții din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, apreciază că nu încalcă prevederile din Constituție invocate de autorul excepției în motivarea acesteia, amintind și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, și, ulterior, prin Legea nr. 144/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012.

Curtea observă că, deși autorul excepției critică întreaga ordonanță, „atât în privința textului legii, cât mai ales în privința interpretării și punerii în aplicare a prevederilor legale ale acestuia de către CNADNR și subsidiara CESTRIN”, în realitate, formulează critici explicite doar cu privire la art. 1 alin. (1) lit. b), art. 7, art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (2) și (3) din aceasta, care au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (1) lit. b): „(1) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: (...)

b) utilizatori — persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, denumite în continuare utilizatori români, respectiv persoanele fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare utilizatori străini”;

— Art. 7: „Responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile, precum și a achitării tarifului de trecere sau a tarifului de concesiune revine în exclusivitate utilizatorilor români, iar în cazul utilizatorilor străini, aceasta revine în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului”;

— Art. 8 alin. (1): „(1) Fapta de a circula fără a deține rovinieta valabilă constituie contravenție continuă și se sancționează cu amendă”;

— Art. 9 alin. (2) și (3): „(2) Începând cu data de 1 octombrie 2010, constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal de constatare a contravenției se poate încheia și în lipsa contravenientului, după identificarea acestuia pe baza datelor

furnizate de Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor sau a conducătorului auto, în cazul utilizatorilor străini. Procesul-verbal se întocmește și se comunică contravenientului în termen de 30 de zile de la data constatării contravenției, interval în care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1)”.
 În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, ordonanța criticată contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 20 — „Tratatul internațional privind drepturile omului”, art. 23 — „Libertatea individuală”, art. 25 — „Libera circulație”, art. 44 — „Dreptul de proprietate privată”, art. 45 — „Libertatea economică”, art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți” și art. 135 — „Economia”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege ce formează obiectul prezentei excepții, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași texte de lege invocate și în cauza de față.

Astfel, referitor la art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, prin Decizia nr. 623 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 23 iulie 2012, Curtea a apreciat ca neîntemeiată critica potrivit căreia sancțiunea pentru nerespectarea obligației de a deține rovinietă pentru circulația pe rețeaua de drumuri naționale din România, aplicată persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare al autovehiculului, care au în proprietate sau pot folosi în baza unui drept legal vehiculele, iar nu conducătorului auto, ar conduce la crearea unei discriminări între cele două categorii. Curtea a reținut, pe de o parte, că certificatul de înmatriculare al autovehiculului este acel act în baza căruia autovehiculul poate circula legal pe drumurile publice, astfel încât se poate prezuma că autovehiculul se află în proprietatea persoanei sau, după caz, în folosința persoanei înscrise în acest certificat, iar, pe de altă parte, nicio normă legală nu interzice încredințarea spre folosință a autovehiculului unei alte persoane, cu singura condiție să posede permis de conducere valabil pentru categoria respectivă de autovehicul. În acest din urmă caz, persoana înscrisă în certificatul de înmatriculare își asumă întreaga responsabilitate, inclusiv riscul ca autovehiculul să fie folosit și pe rețeaua de drumuri naționale, unde deținerea unei roviniete este obligatorie, așa încât vina de a nu deține rovinietă îi aparține. Totodată, deținătorul sau, după caz, cel care folosește în mod legal autovehiculul are acțiunea în regres împotriva persoanei căreia i-a fost încredințat autovehiculul, dacă aceasta a depășit termenii și condițiile în care i-a fost încredințat autovehiculul și a circulat pe rețeaua de drumuri naționale fără rovinietă.

Cu privire la prevederile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, Curtea a observat, prin Decizia nr. 1.376 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 27 ianuarie 2009, că instituirea în mod distinct a responsabilității achitării tarifului de utilizare și deținere a roviniete valabile pentru utilizatorii români și cei străini nu încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, acest principiu constituțional nu are semnificația uniformității, astfel încât dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, situațiilor diferite trebuie să le corespundă un tratament diferit. Situația evident diferită a celor două categorii de utilizatori, în funcție de care distinge textul de lege criticat, justifică tratamentul diferit stabilit de legiuitor.

Referitor la art. 8 alin. (1) din ordonanța criticată, prin Decizia nr. 836 din 16 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2007, Curtea a reținut că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, așa încât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție,

conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege, iar alin. (7) al aceluiași articol obligă proprietarul la „respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului”, îi revin. Așa fiind, nu se poate susține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului. De asemenea, Curtea a constatat, prin aceeași decizie, că dispozițiile legale criticate nu conțin niciun fel de prevederi de natură a afecta în vreun fel libertatea comerțului, consacrată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Prin Decizia nr. 87 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 14 martie 2012, Curtea a statuat că instituirea responsabilității achitării tarifului de utilizare și deținere a roviniete valabile pentru utilizatori nu încalcă principiul liberei circulații. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. De altfel, „libera circulație”, prevăzută de textul constituțional, se desfășoară potrivit unor reguli stabilite prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a unei normale desfășurări a relațiilor interstatale.

Totodată, prin Decizia nr. 860 din 18 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 11 decembrie 2012, Curtea a reținut, cu referire la dispozițiile art. 9 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, că acestea se aplică tuturor cetățenilor surprinși de mijloacele tehnice omologate amintite circulând fără rovinietă valabilă, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, remarcând, în același timp, că nu se poate contesta utilitatea mijloacelor tehnice moderne, prin comparație cu celelalte modalități de constatare a contravențiilor, astfel cum acestea sunt prevăzute în cuprinsul art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

Întrucât în cauza de față nu au fost evidențiate elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția pronunțate cu acele prilejuri își mențin valabilitatea și în ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate.

Totodată, Curtea nu poate reține nici criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 45 care garantează libertatea economică, întrucât instituirea unor tarife de utilizare și de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România nu constituie o piedică în calea exercitării oricărui tip de activitate economică, cu respectarea exigențelor legale corespunzătoare fiecărui domeniu de activitate. Tot astfel, textele de lege criticate nu sunt de natură să contravină art. 135 din Legea fundamentală care statuează că economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență și care, în acest context, instituie obligațiile care revin statului român.

În fine, Curtea constată că, de vreme ce nu a reținut încălcarea vreunui dintre drepturile fundamentale prevăzute de art. 21—52 din Constituție, nu se pune problema analizării condițiilor cuprinse în art. 53 din Legea fundamentală referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, Curtea observă că, în motivarea excepției ce formează obiectul dosarului de față, autorul acesteia reliefează și diverse aspecte de fapt, care ar putea prezenta relevanță din perspectiva instanței învestite cu soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, sub aspectul stabilirii existenței faptei care reprezintă contravenția stabilită prin ordonanța criticată, precum și a persoanei care a săvârșit-o.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Autosig” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.430/229/2012 al Judecătorei Fetești și constată că prevederile art. 1 alin. (1) lit. b), art. 7, art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Fetești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 219

din 9 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Ovidiu Daniel Galea în Dosarul nr. 474/35/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.556D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Uniunea Națională a Barourilor din România, domnul avocat Constantin Voicescu, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa autorului excepției și a părții Baroul Bihor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Uniunii Naționale a Barourilor din România. Acesta solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, arătând că impunerea unor condiții pentru exercitarea unei profesii nu constituie o îngărădire a dreptului la muncă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 474/35/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Ovidiu Daniel Galea într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect soluționarea unui recurs prin care Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea formulată de autorul excepției în scopul anulării unei hotărâri a Consiliului Baroului Bihor și a unei decizii a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, impunând persoanei îndreptățite să fie primită în profesia de avocat cu scutire de examen obligația ca în termen de două luni să rezolve starea de incompatibilitate, textul de lege criticat îngărădește dreptul la muncă al solicitantului și dreptul său la liberă inițiativă, iar alegerea profesiei nu mai este liberă. Arată că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate nu oferă nicio garanție pentru respectarea acestui termen de două luni, în condițiile în care formalitățile ce trebuie efectuate în scopul înlăturării stării de incompatibilitate sunt incerte ori imprevizibile, având loc independent de voința solicitantului. Astfel, precizează că, după primirea deciziei de admitere în profesia de avocat, judecătorul solicitant poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii cerere de demisie sau de pensionare; hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii va fi trimisă Președintelui României, pentru a emite decretul de eliberare din funcție; decretul urmează să fie publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Or, pentru niciuna

dintre aceste formalități nu sunt stabilite prin lege termene-limită. Așadar, susține că termenul de două luni impus de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 nu poate fi respectat de solicitant, întrucât formalitățile necesare depășesc această durată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, menționează că dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 — care, la data introducerii cererii de chemare în judecată, se regăseau la art. 24 alin. (2) din varianta legii anterioară republicării — nu contravin textelor din Legea fundamentală invocate, având în vedere că incompatibilitatea la care se face referire este strict reglementată în contextul reglementărilor vizând primirea în profesia de avocat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului Uniunii Naționale a Barourilor din România, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, care au următoarea redactare: „(2) *În cazurile în care există incompatibilitate, decizia de primire în profesie va produce efectele numai de la data încetării stării de incompatibilitate, care trebuie rezolvată în termen de două luni de la emiterea deciziei*”.

În opinia autorului excepției, sunt încălcate următoarele dispoziții din Constituție: art. 41 alin. (1) care prevede că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, art. 45 care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii și art. 53 referitor la condițiile în care este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 15 din Legea nr. 51/1995, exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu activitatea salarizată în cadrul altor profesii decât cea de avocat, cu ocupațiile care lezează demnitatea și independența profesiei de avocat sau bunele moravuri, precum și cu exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț.

Textul de lege criticat în cauza de față se referă la ipoteza în care persoana admisă în profesia de avocat — indiferent că admiterea are loc în urma examenului prevăzut la art. 17 alin. (1) și (2) din legea mai sus menționată sau la cerere, cu scutire de examen, pentru anumite categorii de persoane, așa cum a fost cazul în speță —, se află într-o situație de incompatibilitate, prin suprapunerea, temporară, a calității de avocat cu cea pe care o avea înainte de promovarea examenului de admitere în profesie, respectiv înainte de aprobarea cererii de înscriere cu scutire de examen.

Această din urmă posibilitate de a accede în profesia de avocat era permisă de prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, fiind, însă, eliminată prin Legea nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 decembrie 2010. În virtutea textului de lege menționat, intrarea în profesia de avocat cu scutire de examen era deschisă persoanelor care erau titularele unor diplome de doctor în drept, precum și celor care, până la data primirii în profesia de avocat au îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurisconsult timp de cel puțin 10 ani și dacă nu le-a încetat activitatea din motive disciplinare care să le facă nedemne pentru profesia de avocat. În prezent, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, primirea în profesie se realizează numai în baza unui examen organizat de Uniunea Națională a Barourilor din România.

Textul de lege criticat în cauza de față instituie regula potrivit căreia, în cazul în care o persoană ce desfășoară o activitate incompatibilă cu cea de avocat, decizia Consiliului baroului de primire în profesie va produce efectele numai de la data încetării stării de incompatibilitate, care trebuie rezolvată în termen de două luni de la emiterea deciziei. Autorul excepției susține că aceste prevederi de lege ar contraveni dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, care prevăd că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, și celor ale art. 45 care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu înseamnă că orice persoană, oricând și în orice condiții, poate exercita profesia sau meseria pe care o dorește. În acest sens, este, de exemplu, Decizia nr. 233 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 5 iulie 2004. Tot astfel, prin Decizia nr. 379 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 25 octombrie 2004, Curtea a constatat că dreptul la muncă, dreptul la libera alegere a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă și dreptul la protecție socială, consacrate de art. 41 din Constituție, în concordanță cu reglementările din instrumentele juridice internaționale, sunt drepturi fundamentale și generale. Curtea a reținut că acestea nu sunt, însă, drepturi absolute, ci presupun îndeplinirea cerințelor impuse de lege cu privire la exercitarea respectivei profesii, meserii sau ocupații. Concluzia este valabilă și în ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate, textul de lege ce formează obiect al acesteia, având rolul de a preveni întrunirea concomitentă de către aceeași persoană a două calități care, prin natura lor, sunt incompatibile — cea de avocat și cea de magistrat — conflictul de interese fiind, într-o asemenea situație, evident. Curtea reține că aspectele învederate de autorul excepției referitoare la imposibilitatea respectării termenului de două luni impus de textul de lege criticat, ca urmare a faptului că, în practică, rezolvarea stării de incompatibilitate presupune parcurgerea unor etape care implică, uneori, un interval de timp mai lung decât cel stipulat de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 nu constituie, în sine, un viciu de neconstituționalitate. Stabilirea duratei în care persoana admisă în profesie trebuie să înlăture eventuala stare de incompatibilitate reprezintă o opțiune a legiuitorului, pe care Curtea Constituțională nu are competența să o cenzureze, de vreme ce nu afectează constituționalitatea textului de lege dedus controlului său.

Curtea nu poate reține nici pretinsa nesocotire a prevederilor art. 45 din Constituție, textul de lege criticat nefiind de natură să împiedice sau să limiteze libera inițiativă, care se poate exercita nestânjenit, în interiorul profesiei de avocat, prin organizarea în diferite forme de asociere profesională sau prin prestarea

activității în acele modalități prevăzute de lege pe care avocatul le consideră avantajoase și potrivite specializării sale, în măsura în care acesta îndeplinește exigențele impuse de exercitarea profesiei în limitele stabilite de legea de organizare. Libera inițiativă garantată de art. 45 din Constituție trebuie înțeleasă ca permițând desfășurarea diverselor activități profesionale în condițiile respectării tuturor exigențelor instituite prin legile care organizează exercițiul acestora.

În ce privește raportarea criticii de neconstituționalitate la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că, de vreme ce nu a constatat o încălcare a vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale, nu se pune problema analizării îndeplinirii condițiilor în care textul constituțional amintit permite restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ovidiu Daniel Galea în Dosarul nr. 474/35/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României. Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 9 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Ionela Mariana Ghiugan în Dosarul nr. 3.022/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.591D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspund autorul excepției, personal, partea Baroul București, prin avocat Iosif Friedmann-Nicolescu, în calitate de membru al Consiliului Baroului București, cu împuternicire depusă la dosar și, pentru partea Uniunea Națională a Barourilor din România, avocat Constantin Voicescu, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților.

Autorul excepției arată că efectul textului de lege criticat îl constituie interzicerea exercitării profesiei și pierderea calității de avocat persoanei care, deși îndeplinește condițiile de primire în profesie, se află și în stare de incompatibilitate. Precizează că deja Curtea de Apel București a apreciat că există posibilitatea înscrierii acestor persoane direct pe tabloul avocaților incompatibili.

Partea Baroul București, prin reprezentant, apreciază că textul de lege supus controlului de constituționalitate este în concordanță cu toate documentele internaționale la care Uniunea Națională a Barourilor din România este parte. Menționează că profesia de avocat are o reglementare specifică, iar accederea în profesie concomitent cu înscrierea pe o listă a incompatibililor ar tulbura ordinea de drept.

Reprezentantul Uniunii Naționale a Barourilor din România solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând că, de fapt, se cere interpretarea textului de lege ce formează obiect al acesteia. Mai arată că primirea în profesie a persoanelor incompatibile reprezintă un beneficiu pe care legea îl acordă acestora, oferindu-le un răgaz pentru rezolvarea stării de incompatibilitate. Prin urmare, consideră că legea avocaturii prevede un regim chiar mai favorabil decât legile care reglementează alte profesii.

La cererea autorului excepției, Curtea îi acordă cuvântul în replică. Acesta precizează că există sute de magistrați care au calitatea de avocat, dar căroră le este suspendat dreptul de a exercita această profesie. Arată că textul de lege criticat limitează concurența și restricționează accesul magistraților în profesia de avocat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca inadmisibilă, considerând că sunt vizate exclusiv chestiuni de aplicare și interpretare a legii la speță, care nu pot forma obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.022/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Ionela Mariana Ghiugan într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România prin care s-a respins contestația formulată de autoarea excepției împotriva hotărârii prin care Consiliul Baroului București a respins ca inadmisibilă cererea de înscriere a acesteia în tabloul avocaților incompatibili, după primirea sa în profesia de avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care se interpretează că, după primirea în profesia de avocat, persoanele care se găsesc în stare de incompatibilitate nu pot fi înscrise direct în lista avocaților incompatibili. În acest sens, arată că interzicerea exercitării unei profesii pentru care o persoană îndeplinește cerințele prevăzute de lege reprezintă o restrângere a dreptului la muncă garantat de art. 41 din Constituție. Precizează că, pentru a fi în acord cu dispozițiile constituționale, precum și cu cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, această restrângere trebuie să fie prevăzută de lege, să îndeplinească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu scopul urmărit.

Astfel, arată că, deși restrângerea este prevăzută prin lege, totuși efectele acesteia în privința persoanelor care au dobândit dreptul de acces în profesie sunt neclare, deoarece textul de lege criticat nu precizează care sunt consecințele încălcării termenului de două luni în care trebuie rezolvată situația de incompatibilitate. De asemenea, referirea din art. 25 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 la „reînscierea pe tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei” a generat interpretări divergente în practica barourilor în ceea ce privește posibilitatea persoanelor care au fost primite în profesie și se află în stare de incompatibilitate de a fi înscrise direct pe tabloul avocaților incompatibili până la data încetării acestei situații.

Precizează că este justificată interdicția magistratului de a presta în același timp activitatea specifică celei de avocat, pentru asigurarea prestigiului și imaginii justiției și pentru evitarea conflictelor de interese, dar, prin esența ei, incompatibilitatea este generată de prestarea efectivă și simultană a două activități. De aceea, susține că restricționarea dreptului la muncă este proporțională cu scopul urmărit numai în măsura în care se împiedică exercitarea în paralel a celor două profesii. În cazul interpretării art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 în sensul că persoanele primite în profesia de avocat nu pot fi înscrise direct pe tabloul avocaților fără drept de exercitare a profesiei până la încetarea situației de incompatibilitate, efectul este acela de eliminare din profesie și

anulare a efectelor deciziei de primire în profesie, ceea ce depășește scopul urmărit prin instituirea incompatibilității. Consideră că ceea ce se urmărește de fapt printr-o astfel de interpretare permisă de textul de lege criticat este restrângerea unei posibile concurențe în exercitarea profesiei liberale la încetarea stării de incompatibilitate.

În fine, susține că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt discriminatorii, având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Arată, în acest sens, că avocatul care devine incompatibil poate să își păstreze calitatea de membru al corpului profesional respectiv, fiindu-i suspendat doar dreptul de exercitare a profesiei de avocat, în timp ce persoanei primite în profesie i se refuză păstrarea acestei calități în aceleași condiții, pretinzându-i-se, în mod excesiv și nejustificat, să renunțe la funcția deținută, fără a i se da posibilitatea suspendării exclusiv a exercițiului dreptului de a profesa.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că interpretarea dată de unele barouri, printre care și Baroul București, textelor de lege criticate, în sensul că persoanele primite în profesia de avocat nu pot fi înscrise direct pe Tabloul avocaților fără drept de exercitare a profesiei, până la încetarea stării de incompatibilitate, duce, în fapt, la anularea efectelor deciziei de primire în profesie, ceea ce excedează cadrului legal și scopului urmărit de legiuitor prin instituirea situației de incompatibilitate. Precizează, totodată, că avocatul care devine incompatibil poate să își păstreze calitatea de membru al baroului respectiv, fiindu-i suspendat doar dreptul exercitării profesiei, în timp ce persoanei primite în profesia de avocat i se refuză păstrarea acestei calități, obligarea acesteia la a renunța la funcția deținută apărând ca fiind excesivă, fără posibilitatea suspendării exercițiului dreptului de a profesa, ceea ce ar putea fi interpretat ca o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, care au următoarea redactare:

— Art. 25: „(1) *Consiliul baroului emite decizii de trecere pe tabloul avocaților incompatibili, la cerere sau din oficiu, iar reînscierea pe tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei se face numai la cerere, după încetarea stării de incompatibilitate.*

(2) *În cazurile în care există incompatibilitate, decizia de primire în profesie va produce efectele numai de la data încetării*

stării de incompatibilitate, care trebuie rezolvată în termen de două luni de la emiterea deciziei”.

În opinia autorului excepției, astfel cum rezultă din motivarea excepției, sunt încălcate dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări și la art. 41 alin. (1) teza întâi, potrivit căruia dreptul la muncă nu poate fi îngrădit.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 15 din Legea nr. 51/1995, exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu activitatea salarizată în cadrul altor profesii decât cea de avocat, cu ocupațiile care lezează demnitatea și independența profesiei de avocat sau bunele moravuri, precum și cu exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț.

Potrivit primului alineat al textului de lege criticat în cauza de față, avocații aflați în stare de incompatibilitate sunt trecuți pe tabloul avocaților incompatibili, prin decizie a Consiliului baroului — emisă fie la cerere, fie din oficiu —, urmând ca aceștia să fie reînscriși, la cerere, pe tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei, după încetarea stării de incompatibilitate.

Cel de-al doilea alineat al art. 25 din Legea nr. 51/1995 are în vedere cazul persoanelor admise în profesia de avocat care se află într-o situație de incompatibilitate, prin suprapunerea, temporară, a calității de avocat cu cea pe care o avea înainte de promovarea examenului de admitere în profesie sau, după caz, înainte de aprobarea cererii de admitere în profesie cu scutire de examen. Această din urmă posibilitate de a accede în profesia de avocat era permisă de prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, fiind însă eliminată prin Legea nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 decembrie 2010. În virtutea textului de lege menționat, intrarea în profesia de avocat cu scutire de examen era deschisă persoanelor care erau titularele unei diplome de doctor în drept, precum și celor care, până la data primirii în profesia de avocat, au îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurisconsult timp de cel puțin 10 ani și dacă nu le-a încetat activitatea din motive disciplinare care să le facă nedemne pentru profesia de avocat. În prezent, potrivit art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995, primirea în profesie se realizează numai în baza unui examen organizat de Uniunea Națională a Barourilor din România.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Ionela Mariana Ghiugan în Dosarul nr. 3.022/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru completarea Ghidului carierei militare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După articolul 33 din Ghidul carierei militare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 18 februarie 2011, se introduce un nou articol, articolul 34, cu următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Pentru ofițerii absolvenți ai studiilor universitare de licență în specializările «Conducere interarme — forțe terestre», «Conducere interarme — forțe aeriene», «Conducere interarme — forțe navale», «Conducere logistică»

sau «Management economico-financiar» la Universitatea Națională de Apărare «Carol I», promoțiile 2007, 2008, 2009 și 2011, cursul postuniversitar de dezvoltare profesională în conducere structuri militare este echivalent cursului interarme.

(2) Ofițerii prevăzuți la alin. (1) care au absolvit cursul postuniversitar de dezvoltare profesională în conducere structuri militare beneficiază de aceleași drepturi privind încadrarea și evoluția în carieră ca și absolvenții studiilor universitare de master de conducere interarme.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Gabriel Oprea

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

București, 12 iunie 2013.
Nr. 354.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 21 decembrie 2010, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă programul-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes”, în sumă maximă, în orice moment, de 8 miliarde euro sau echivalent în orice valută, denumit în continuare *Program*.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 12 iunie 2013.
Nr. 361.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului
Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Vâlcea, în domeniul public al orașului Băile Govora și în administrarea
Consiliului Local al Orașului Băile Govora**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Datele de identificare ale imobilului cu nr. M.F.P. 25.980 se modifică potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului, prevăzut la art. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în domeniul public al orașului Băile Govora și în administrarea Consiliului Local al Orașului Băile Govora, în vederea amenajării și folosirii acestuia ca sediu administrativ al Primăriei Orașului Băile Govora.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și va opera modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 12 iunie 2013.

Nr. 364.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice, prin
Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în domeniul
public al orașului Băile Govora și în administrarea Consiliului Local al Orașului Băile Govora**

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Locul unde este situat bunul imobil	Persoana juridică de la care se transmite imobilul C.U.I.	Persoana juridică la care se transmite imobilul C.U.I.	Caracteristicile tehnice ale imobilului
25.980	8.29.06	Imobil cu destinație administrativă și social-culturală	Județul Vâlcea, orașul Băile Govora, str. Tudor Vladimirescu nr. 101	Din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea CUI 2.54.07.83	În domeniul public al orașului Băile Govora și în administrarea Consiliului Local al Orașului Băile Govora, județul Vâlcea CUI 2.54.18.27	Imobil cu nr. CF 35352; nr. cadastral/ nr. topografic 35352, alcătuit din: — construcție, în suprafață de 227 mp, regim de înălțime D+P; — teren aferent, în suprafață de 349 mp Valoarea de inventar: 220,220 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013, pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în primăvara anului 2013 la lucrările de gospodărire a apelor aferente unui obiectiv din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (4) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013, cu suma de 2.000 mii lei la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 71 „Active nefinanciare” articolul 71.01 „Active fixe”.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru realizarea în regim de urgență a lucrărilor pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în primăvara anului 2013 la lucrările de gospodărire a apelor aferente unui obiectiv din domeniul public al statului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Elaborarea documentației tehnico-economice și execuția lucrărilor se contractează de către Administrația Națională „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu

modificările și completările ulterioare, pentru situații de forță majoră.

Art. 3. — (1) Până la aprobarea documentației tehnico-economice, potrivit legii, se aprobă deschiderea finanțării și începerea execuției lucrărilor pe bază de liste de lucrări estimate cantitativ și valoric.

(2) Decontarea lucrărilor executate se va face pe baza situațiilor de lucrări însușite de beneficiar.

(3) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice va aproba documentația tehnico-economică aferentă obiectivului de investiții necesar înlăturării efectelor calamităților naturale produse în primăvara anului 2013.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pe anul 2013.

Art. 5. — Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,

Lucia Ana Varga

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 12 iunie 2013.
Nr. 374.

ANEXĂ

— mii lei —

Denumirea obiectivului	Valoarea estimată	Valoarea de finanțare în anul 2013
Punerea în siguranță a digului de pe malul drept al fluviului Dunărea, pe brațul Borcea, în zona comunei Stelnica, județul Ialomița	9.600	2.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

ORDIN

privind condițiile de acordare a autorizației speciale de pescuit în scop științific

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.344 din 26 martie 2013 al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, luând în considerare prevederile art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 7 lit. A pct. g) din Hotărârea Guvernului nr. 545/2010 privind organizarea, structura și funcționarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice,

ministrul mediului și schimbărilor climatice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pescuitul în scop științific definit la art. 2 pct. 18¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, se practică în baza autorizației speciale de pescuit în scop științific.

(2) Pescuitul în scop științific poate fi practicat de instituțiile de cercetare în vederea atingerii obiectivelor de cercetare prevăzute la art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cantitățile de produse obținute în urma practicării pescuitului în scop științific nu fac obiectul comercializării.

Art. 2. — (1) În vederea obținerii autorizației speciale de pescuit în scop științific, instituțiile de cercetare depun la Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, denumită în continuare *Agenție*, o cerere însoțită de următoarele documente:

a) datele de identificare ale instituției de cercetare: actul normativ în baza căruia funcționează, din care să reiasă că are în obiectul de activitate cercetarea științifică în domeniul resurselor acvatice vii, al pescuitului și acvaculturii, o copie a certificatului de înregistrare fiscală, adresa, numerele de telefon și fax, adresa de e-mail;

b) extrasul din planul de cercetare, care să prevadă temele de cercetare aprobate, cu termene și domenii definite și care corespund obiectivelor cercetării științifice în domeniul evaluării resurselor acvatice vii, pescuitului și acvaculturii;

c) regulamentul de desfășurare a pescuitului în scop științific, elaborat de fiecare instituție de cercetare și avizat de Agenție;

d) declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al instituției privind obligația de a transmite Agenției, în termen de 30 de zile de la expirarea valabilității autorizației, o sinteză care să cuprindă activitățile desfășurate și rezultatele obținute ca urmare a practicării pescuitului în scop științific;

e) lista cu cercetătorii responsabili ai tematicii/temei de cercetare, personalul care participă la pescuit, navele/ambarcațiunile, uneltele și metodele folosite la pescuit;

f) pentru speciile protejate și strict protejate, o copie a ordinului ministrului mediului și schimbărilor climatice de derogare de la măsurile de protecție a speciilor strict protejate și/sau privind utilizarea metodelor de capturare interzise a speciilor de faună, conform prevederilor art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor

naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificările și completările ulterioare prin Legea nr. 49/2011, cu modificările ulterioare.

(2) În perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării” activitatea de pescuit în scop științific se desfășoară în baza permisului de cercetare eliberat de Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, conform prevederilor Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare, precum și a documentelor prevăzute la alin. (1).

(3) Navele/Ambarcațiunile folosite la pescuitul în scop științific în baza unui document de proprietate/comodat/închiriere se înscriu în Fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit și primesc licență de pescuit în scop științific.

(4) Nava/Ambarcațiunea licențiată pentru pescuitul în scop științific va fi radiată din Fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit comercial, iar licența de pescuit comercial se suspendă pe timpul desfășurării activității de pescuit în scop științific.

(5) Modelul licenței de pescuit în scop științific este prevăzut în anexa nr. 1.

(6) Instituțiile de cercetare folosesc la pescuitul în scop științific un număr limitat de ambarcațiuni de pescuit, în funcție de complexitatea temelor de cercetare științifică și de zonele în care se realizează pescuitul în scop științific.

(7) Instituțiile de cercetare notifică filialele regionale ale Agenției cu 24 de ore înainte de ieșirea la pescuit a acestora.

Art. 3. — (1) Titularul autorizației speciale de pescuit în scop științific eliberează periodic ordine de serviciu personalului înscris în autorizație, conform planului de cercetare aprobat de conducerea instituției de cercetare.

(2) Pescuitul în scop științific al speciilor protejate se practică în prezența personalului de cercetare desemnat de către titularul autorizației speciale de pescuit în scop științific și a reprezentantului Agenției.

Art. 4. — Autorizația specială de pescuit în scop științific se eliberează pentru o perioadă de cel mult un an calendaristic, în concordanță cu termenele fazelor prevăzute în tematica/tema de cercetare, pentru fiecare zonă.

Art. 5. — În cazul nerespectării condițiilor care au stat la baza eliberării autorizației, precum și a prevederilor art. 3, aceasta poate fi reținută/suspendată pe o durată de 90 de zile, la

propunerea personalului Agenției cu drept de inspecție și control.

Art. 6. — Instituțiile de cercetare care nu transmit Agenției sinteza menționată la art. 2 alin. (1) lit. d) nu vor mai putea obține autorizație de pescuit în scop științific la următoarea solicitare.

Art. 7. — Modelul autorizației speciale de pescuit în scop științific este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 8. — Licențele și autorizațiile de pescuit în scop științific emise anterior emiterii prezentului ordin își păstrează valabilitatea până la data expirării valabilității acestora.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 380/2009 privind condițiile de acordare a autorizației speciale de pescuit în scop științific, publicat în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 425 din 22 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb

București, 12 iunie 2013.
Nr. 1.471.

ANEXA Nr. 1

ROMÂNIA

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ

LICENȚĂ DE PESCUIT ÎN SCOP ȘTIINȚIFIC

Nr. din

Numărul de identificare din Fișierul navelor și ambarcațiunilor de pescuit (CFR):

DATE DE IDENTIFICARE

1. Numele navei/ambarcațiunii și numărul A.N.R.:/.....
2. Tipul ambarcațiunii:
3. Marcajul exterior:
4. Numele proprietarului:
5. Adresa proprietarului:

CARACTERISTICI TEHNICE ȘI ECHIPAMENTE

1. Puterea motorului principal: kW
2. Lungimea maximă: m
3. Tonajul brut: TRB
4. Unelte de pescuit:
Tipul: Marca:
5. Zona de pescuit:

Președinte,

.....

ROMÂNIA

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ

AUTORIZAȚIE SPECIALĂ DE PESCUIT ÎN SCOP ȘTIINȚIFIC

Nr. din

Instituția de cercetare:
 Adresa:
 Înregistrare fiscală:
 Poate practica pescuitul în scop științific în zona:
 În vederea realizării tematicii/temei de cercetare:

I. Responsabil temă:
 CNP |

II. Personalul care participă la pescuit:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	CNP

III. Nave și ambarcațiuni folosite la pescuitul în scop științific:

Nr. crt.	Nr. licenței de pescuit	Marcajul exterior

IV. Unelte, dispozitive și metode de pescuit:

Nr. crt.	Denumirea uneltelor/dispozitivelor	Metodele de pescuit	Caracteristici	Nr. de bucăți

V. Observații:

a) Specii capturate (denumirea):

b) Nr./kg. exemplare:

VI. Alte observații:

a) Pescuitul în scop științific practicat cu metode și echipamente interzise de lege se exercită strict în prezența personalului de cercetare special desemnat. Pescuitul în scop științific se practică în tot timpul anului, inclusiv în perioadele de prohibiție.

b) Cantitățile de produse obținute în urma practicării pescuitului în scop științific nu fac obiectul comercializării.

c) Pescuitul în scop științific se realizează în baza ordinului de serviciu eliberat de către titularul autorizației speciale de pescuit în scop științific.

d) Pescuitul în scop științific al speciilor protejate se practică strict în prezența personalului de cercetare desemnat de către titularul autorizației speciale de pescuit în scop științific și a reprezentantului Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind pescuitul speciilor protejate.

Președinte,

.....

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru aprobarea listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2013**

În temeiul:

- procesului-verbal din data de 31 mai 2013;
- art. 4 din Legea nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 4, art. 9 alin. (3), lit. c), art. 10 alin. (1) din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista nominală a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2013, privind acordarea unui ajutor în valoare de 200 de euro destinat achiziționării unui calculator în anul 2013, cuprinzând 21.077 de beneficiari ai Legii nr. 269/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Venitul maxim brut lunar pe membru de familie, pentru care se acordă ajutorul financiar beneficiarilor prevăzuți în listă, conform anexei, este de 76,40 lei.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală juridic, Direcția generală învățământ superior, Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală buget-finanțe și resurse umane, Serviciul comunicații, informatizare și baze de date vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 mai 2013.
Nr. 3.813.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

